

terede Thingets Beslutninger, og en alvorlig Beparelse som Program fra vor Side, vilde det ikke være ret længe, at den meget ærede Minister var saa glad, som han nu er. Jeg had nærmest om Ordet for at udtale min Forbavselse over det, den høitærede Minister sagde. Det var forelagt en Kønsløvs uden midlertidig Befæstning af Kjøbenhavn, men der var samtidig forelagt en Lov, der gik ud paa en permanent Befæstning, og derfor var man nødt til den 1ste April, uden at forhandle med Rigsdagen, at lave en midlertidig Befæstning af Kjøbenhavn. Naar man nu veed, at en permanent Befæstning af Kjøbenhavn kun kunde gjenføres i en Række af Aar, saa kan man i alt Fald ikke forstaa, at denne Lovs Fortættelse skulde medføre et saadant Ansvar for Regeringen, at den stiblikkelig uden at afvente en ny Rigsdagsamling eller indtænde Rigsdagen paany paaabegyndte en midlertidig Befæstning af Kjøbenhavn. Der er ikke Spor af Logik den Tankegang, der vil jeg ærlig tilstaa. Der som Regeringen havde sagt: vi foreslaa en midlertidig Befæstning, det er nødvendigt, at vi hurtig faa en Befæstning paa Grund af de truende europæiske Forhold, men Folkethinget havde forkastet Loven, og Regeringen da havde sagt: Ja, saa er vi nødt til alligevel at gøre det paa egen Haand, da kunde jeg forstaa denne Tankegang paa Grund af de europæiske faretruende Forhold. Regeringen foreslog imidlertid ingen midlertidig Befæstning, men en Befæstning, som man bringer 10 Aar til at gøre færdig, og saa om Foraaet, saa snart det viser sig, at de europæiske Forhold have forandret sig i absolut kredelig Retning, saa at intet Menneske mere tror paa, at der er Udsigt til Krig, siger Regeringen, nu skulle vi absolut have en midlertidig Befæstning. Jeg forstaa ikke, at der er Spor af Forbindelse heri.

Krigsministeren (Bahnsen). Uden at blande mig videre ind i Debatten, der allerede er trukket ud, skal jeg da i Anledning af den ærede sidste Tale's Bemærkning om den midlertidige Befæstning fremkomme med en kort Udtalelse, idet nemlig hans Udtal bestemt peger hen paa, at der hos ham, og maatte ogsaa hos Andre er en fuldstændig Misforstaaelse til Stede af Karakteren af de Befæstningsværker, der udføres i Kjøbenhavns Omegn. Den ærede Tale kaldte dem midlertidige Befæstningsværker. Jeg vil dertil sige, at det, der udføres, er ligesom en Del af det Forslag, som var forelagt forrige Gang, men netop fordi, som det ærede Medlem sagde, der skal en lang Arrække til at udføre disse Befæstningsværker, og man

ikke kan udføre Alt paa een Gang, maa der begyndes med Noget. Det er altsaa ikke en midlertidig Befæstning af den Art, at den skal erstattes med noget Andet. Er ikke Fæstbæstningen, der kunde gattes ud af Regn og Slud, hvis de politiske Forhold forandrede sig og Krigsindsigterne faldt bort, det bliver aldeles ikke Tilfældet. Det er permanente Befæstningsværker, som ere Dele af det Lovforslag, der blev forelagt, og som Regeringen i Foraaet ansaa for nødvendigt.

Solstein-Ledreborg: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden (Hogsbjerg). Under Forudsætning af Thingets Samtykke (Op hold) har det ærede Medlem Ordet.

Solstein-Ledreborg: Jeg er ikke i Betrøvelse af det paaagjældende Sted i Rigsdagstidende, men jeg vil anmode den høitærede Minister om at læse sine egne Udtalelser igjennem. Jeg skulde tage meget fejl, om ikke den meget ærede Minister under Forvarslovens Behandling for to Aar siden, maatte allerede for eller i Forsjor bestemt og endog meget klart udtalte, at han ikke tænkte paa eller at han ikke kunde se, hvordan det skulde være Tale om at gjenføre Kjøbenhavns permanente Befæstning. (Krigsministeren [Bahnsen]. Den fuldstændige permanente Befæstning.) Maa den høitærede Minister tænke altsaa kun paa, at han ikke vilde blive saa gammel, at han vilde blive færdig med hele Arbejdet, det var kun en personlig Meddelelse af ham til os, at han ikke vilde naage den høie Alder, der hører til at faa det sidste Fort bygget færdig — det er virkelig Stude, at han ikke udtalte sig saa tydelig. (Krigsministeren [Bahnsen]. Det beklager jeg ogsaa.) Altsaa, det som den ærede Minister har bygget i Sommer — det er godt, at vi have faaet det at vide — er ingen midlertidig Befæstning (Afbrudelse af Gad.) Nej, siger det ærede Medlem fra det statistiske Bureau, som ikke har Begreb om hvad der er sket, hvorledes kan det ærede Medlem vide det mere end jeg? Det ærede Medlem er jo ikke Krigsministerens Fortrolige. Nei, det høre vi nu her for første Gang, at det, der er bygget i Sommer, er ingen midlertidig Befæstning, er ikke Noget, der staar i stærkeste Forbindelse med Faren for, at Landet kunde blive udfat for Krig. (Krigsministeren. Jo, ubetinget jo.) Der var jo i Sommer fuldstændig Udsigt til Fred i Europa gjennem en Række af Aar, eller hvis den høitærede Minister har Oplysninger